

SCT. GEORGSÅFTEN. 19 APRIL 2018.

Sct. Georg drog ud for at redde prinsessen fra den onde drage, og vi har Sct. Georg som vort forbillede, et billede på at bekæmpe det onde bl.a. i os selv.

Jeg vil ikke fortælle sagnet om Sct. Georg, men en lille historie som nogen af jer måske kender.

" En gang var der en dreng med et voldsomt temperament. Hans far gav ham en pose med søm og fortalte ham, at hver gang han mistede besindelsen skulle han hamre et søm i hegnet.

Den første dag havde han hamret 37 søm i hegnet, han var virkelig vred. Men i løbet af de kommende uger lærte drengen at styre sit temperament.

Han fandt ud af, at det var lettere at bevare besindelsen, end hamre søm i hegnet.

Endelig kom den dag, da han kunne bevare besindelsen.

Faderen tog sin søn i hånden og førte ham til hegnet og bad ham trække alle sømmene ud igen. Og endelig var han færdig med at trække sømmene ud.

Faderen tog igen sin søn hen til hegnet og sagde: " Det har du gjort godt, min søn,

men se på hullerne i hegnet. Hegnet bliver aldrig det samme.

Du kan stikke en kniv i en mand, trække den ud og sige undskyld. Det er lige meget hvor mange gange du siger undskyld, såret er der stadig. "

Når vi taler om alle de knive vi stikker i hinanden, kan jeg ikke lade være med at tænke på Facebook, Instagram og mange andre medier, på, hvor let det er her at gøre hinanden ondt.

Bare vi alle kunne leve op til det gamle ordsprog: " Tale er sølv, men tavshed er guld."

Hvor mange gange har vi ikke ønsket at kunne gøre tingene om. Derfor skal vi også dagligt drage et Sct. Georgssværd og prøve at skabe fred i stedet for at yppe kiv.

Fred betyder at være bundet sammen.

Vi er i gilderne bundet sammen, har det fælles mål, at efterlade denne verden lidt bedre til vores efterkommere, end vi modtog den.

Anne Linnet skriver i sin bog " Testamentet", at det mest værdifulde vi kan give videre til næste generation, er et levet liv.

Jeg vil så vove at påstå, at det vi skal give videre, er et liv vi kan være bekendt.

"Men der er ikke brug for flere mennesker der fortæller os , hvordan vi skal opføre os.

Der er brug for flere, der opfører sig som vi bør opføre os."

Dette citat er essensen af en artikel skrevet af Flemming Christensen om det ressourcefulde menneske, det handler om en opsang om , at komme i gang med at udvikle sine menneskelige færdigheder. Han opstiller nogle muligheder:

1. Modtage og opsøge feedback
2. Genfinde nærværet når du mister det
3. Udvide indlevelse og medlevelse, og intim lytning
4. Bryde vaner og være nysgerrig og lærelysten
5. Selvobservation og selvindsigt.

Vendepunktet for mange som har fulgt de nævnte punkter, er at opdage, at det at være ressource fuld ikke handler om at "have noget" men at "være noget".

Tilbage til Anne Linnet.

I en af sangene i hendes album " Længsel", skriver hun:" Jeg har set dem komme, jeg har set dem gå. Set når det liv de troede på, gik skævt, gik forkert, når håbet blev slukket, når der bare var lukket."

Hun spørger med Tove Ditlevsens ord " Hvordan er mit pund blevet forvaltet i årenes kæde." Hun har også skrevet et digt om vores alder. En dragt foret med minder. Her udtrykker hun hvordan vi er fyldt op med minder efter et langt liv.

Også Anne Linnet har fyldt sin bog med minder.

Erindringsbogen er skrevet til hendes 4 børnebørn, hvor et af børnebørnene skal forestilles at finde bogen i 2033.

I Gildeloven får vi inspiration til hvordan vi bør opføre os.

Kan ikke lade være med at citere et digt af Grethe Risbjerg Thomsen:

" Vær lidt varsom denne morgen, træd forsigtigt i den nye sne.

Husk at her har endnu ingen gået. Her bli'r alle dinespor at se.

Sneen har vi ikke her i april, men symbolikken er et råb til os om tage vare på hinanden, at have respekt for det, der har værdi for andre og dagligt drage et Sct. Georgssværd.

Efter Anne Linnet havde forladt sin første man Holger Lauman, satte hun sig til klaveret og skrev, " Tusind stykker" som vi skal høre nu.